

Slavnostno praznovanje Jugoslovanov v počast ujedinjenja Jugoslavije

Na prvo nedeljo v decembru, to je na 3. decembra, se bo vršilo veličastno praznovanje ujedinjenja Jugoslavije, oziroma 21 letnice, odkar so se združili v eni državi Jugoslaviji trije narodi — Slovenci, Hrvati in Srbi.

Slavnost se bo vršila v hotelu Statler v Clevelandu, v tamkajšnji veliki dvorani, kjer je blizu do 2,000 sedežev. Slavnosti se bo udeležil kot prvi častni gost dr. Konstantin Fotić, jugoslovanski poslanik v Washingtonu. Prireditve se vrši pod pokroviteljstvom sledečih jugoslovanskih organizacij: Jugoslovanski kulturni vrt, cerkveni zbor občine sv. Save, Jugoslovanski univerzitetni klub, Klub jugoslovanskih žen in deklet, samostojni pevski zbor Zarja, dramsko društvo Ivan Cankar.

Glavni program bo sestojal iz pevskega in glasbenega koncerta ter narodnih plesov. Ob tej priliki bo izdana posebna programna knjižica z imeni vseh, ki bodo sodelovali pri prireditvi.

Za prireditve bodo posebne vstopnice in sicer za podpiratelje, ki bodo po \$5.00, teh bo 200, 1,000 jih bo po 75 centov v dvorani in 500 jih bo na balkonu po 50 centov.

To nam služi v prednaznani, da si rezervirate ta večer in se udeležite praznovanja ujedinjenja naše stare domovine z brati Hrvati in Srbi v lastni državi. To praznovanje bo imelo letos še toliko večji pomen, ker se je v domovini doseglo sporazum med vsemi tremi narodi, ki so dobili svojo avtonomijo.

Rojaki! V Ameriki smo, daleč od domovine in ne moremo kaj posebnega storiti zanj. Lahko pa izkažemo svojo naklonjenost, če prisostvujemo enakim prireditvam kot bo ta.

Zarja in dramsko društvo Ivan Cankar boste nastopila v narodnih nošah in bosta predvajala slovensko pesem in slovenski narodni ples. Isto bodo predvajali Hrvati pod vodstvom g. Steve Lučiča. In enako Srbi. Ves program je v rokah odličnih Jugoslovanov in bo to večer velike jugoslovanske misli in narodne zavestnosti. — Anton Grdina, član odbora.

V bolnišnici

Miss Marie Lukanc, 698 E. 159th St. se nahaja v Glenville bolnišnici, kjer je bila danes operirana na slepiču. Želimo ji skorajšnjega okrevanja.

POLICIJA TRDI, DA SO TUJE FIRME NAPRAVILE BOMBO ZA HITLERJA

Munich, Nemčija. — Nemška tajna policija je iz ostankov bombe, ki se je razpočila zadnje srede v tem mestu in ubila sedem oseb, ranila pa 63, dognala, da sta bomba izdelali dve tujezemski firmi. Policija tudi trdi, da je bila zarota proti Hitlerjevemu življenju napravljena že meseca avgusta, en mesec prej, predno se je pričela vojna.

Poseben oddelek tajne policije je noč in dan na delu, da dožene krivce ali krivca. Bomba je imela uro in ta je potem ob določnem času užgala bombo. Po

13. november!

Župan Burton ne da dosti ali pa nič na vraže, ker je nastopil svoj tretji termin na 13. novembra. Pred šestimi leti, ko bi bil moral zapriseči tedanji župan Davis šesti dan po izvolitvi, ki je padel tudi na 13. novembra, je preložil ustoličenje za en dan. Pa je kljub temu dve leti potem propadel. Lahko je pa tudi mogoče, da Mr. Burton ne bo več kandidiral za župana, torej ga pač malo briga, če je nastopil svoj urad na 13. Edina njegova sreča pri tem, da ni bil še petek zraven.

Kalifornija ima zopet nov pokojninski načrt

Sacramento, Cal. — Kalifornijski governor Olson je naznanil, da bo država iskala pomoč federalne vlade z namenom, da bi se plačevalo starim in onemoglim ljudem, ki so stari čez 60 let, mesečno pokojnino v znesku \$50. Državlani so pri torkovih volitvah porazili predlog, da bi dobivali vsi stari ljudje po \$30 vsak četrtlet.

Governor Olson bo sklical izredno zasedanje državne postavodaje in bo tam predložil ta nov načrt. Država že zdaj plačuje \$35 na mesec starostne podpore in bi plačevala samo \$15 več na mesec, k čemer bi prispevala federalna vlada polovico. Znižala bi tudi starost upravičencev od 65 na 60.

Mleko dražje

Kot naznanjajo mlekarске družbe, se bo začel v četrtlet podražiti mleko za en cent pri kvortu. Na dom dostavljeno bo 12 centov kvort, v trgovinah bo pa 11 centov kvort. Mlekarne bodo morale plačati farmerjem \$2.60 za 100 funtov; medtem ko je bila cena zdaj \$2.20.

Na konvencijo

Mr. John Centa, zastopnik John Hancock zavarovalne družbe, odide v sredo na konvencijo v Chicago, Ill., kjer se snirajo zastopniki te družbe iz vse dežele.

ostankih te ure je policija dognala, da sta delali uro dve tujezemski tvrdki. Zdaj skušajo dognati še iz ostankov bombe, ki jih pobirajo iz razvalin, iz kakšne tvarine je bila bomba in kje je bila narejena.

Policija še vedno išče nekega moškega, ki se je izdal za navadnega delavca in ki je opravljal razna manjša popravila pri dvorani, kjer se je pripetila razstrelba. Nemško časopisje še vedno dolži Anglijo, da je povzročiteljica tega atentata.

NI DENARJA ZA RELIF

Burton dolži državo, da noče dati svojega deleža
Pri svojem ustoličenju včeraj je župan Burton povedal žalostno novico, da je mestna blagajna suha, kar se tiče pomoči družinam, ki so na relifu. Na razpolago je samo kakih \$100,000, kar bi zadostovalo samo za en teden pri normalnih izdatkih, ki znašajo \$15,000 na dan za podporo 25,000 družin, ali povprečno 60,000 oseb.

Teh \$100,000 se bo hranilo za najbolj potrebne, je rekel župan. Da je položaj tako brezupen, dolži župan Burton državno administracijo, ki ni prispevala polovico za relif, kakor je bilo obljubljeno. Mesto potrebuje najmanj \$1,000,000 za ostanek tega leta, če hoče skrbeti za vse potrebne družine.

Danes pride v mesto governor Bricker, da si osebno ogleda situacijo. Župan Burton je ponovno apeliral na governorja, da bi sklical izredno zasedanje državne postavodaje, da preskrbi denar za relif. Dozda se je temu governor upiral.

Hitler bo zahteval Nemce iz vsega sveta

The Hague, Nizozemska. — Iz dobro informiranih krogov se poroča, da bo Hitler pristal na mirovne pogodbe samo tedaj, če se mu bo dovolilo izvesti svoj dalekosežni program za repatriacijo vseh Nemcev, ki živijo raztreseni po svetu. Dalje bo zahteval Hitler, da se izžene vse tujce iz ozemlja, katerega bo imela Nemčija ob zaključku te vojne. S tem si misli Hitler zavarovati hrbet predvsem pred Čehi, Poljaki in Avstrijci, ker dobro ve, da ti ne bodo nikdar mirovali dokler bodo pod Nemčijo. Vprašanje bo, kam se bo te ljudi poslalo. Najbrže bi se zanje ustanovila kaka posebna država.

Računa se, da je vseh Nemcev zunaj rajha 11,000,000, katere bo Hitler zahteval domov. V koliko se mu bo to posrečilo, je še vprašanje. Zanimivo pa bo vprašanje repatriacije Nemcev, ki so v Zed. državah. Teh se računa na 1,608,000, ki so bili rojeni v Nemčiji in 4,991,000 jih je pa, ki so nemškega pokolenja. Številke so vzete po zadnjem ljudskem štetju.

DOBROTA JE SIROTA

Duval, Sask. — Farmer Gunner Varfeldt se je pred nekaj leti tako sprijaznil z dvema srnicama, da so si postali že kar domači. Dajal jima je zeljnate glave, korenje in druge take dobrote. Drugo leto sta se srni zopet javili pri farmerju za "relif," toda to pot sta pripeljali že vsaka po dva naraščaja. Farmer je vsem lepo postregel, čeprav se mu je to že precej poznalo. Toda ko jih je prišlo oni dan kar 15 v krušno vrsto, je bilo farmerju preveč in obrniti se je moral do lovskega paznika za odpomoč.

Poceni divjačina

Lovci, katerim se ne ljubi trpati po gmajni, ali pa nimajo denarja za puške, smodnik in naboj, so si izmislili nov način, kako pridejo zlahka do divjačine. Krast hodijo namreč v clevelandski zverinjak. Včeraj so odnesli 20 rac, 10 kokoši in dve gosi. * Anglija je izgubila do zdaj v tej vojni 35 letalcev.

Katoliška vzgoja, podlaga za mir

Washington, D. C. 13. nov. — Danes je govoril papež Pij XII. potom radi ameriškega narodu ob priliki praznovanja 50 letnice obstoja katoliške univerze v Washingtonu. Papež je poudarjal važnost katoliške vzgoje v očigled divjih zmot materializma in votle filozofije, ki je vrgla Evropo v vojno.

Sv. Oče je ponovno kritiziral ustroj totalitarnih držav, ki je zidan na čisto človeškem standardu in da je naš edini up krščanska kultura, za katero je katoliška univerza tipični zgled.

Tudi predsednik Roosevelt je postal univerzi svoje čestitke rekoč, naj Bog blagoslovi blage namene te univerze.

Angleži umikujejo čete iz severnega Kitaja

London, 13. nov. — Vojaški urad naznanja, da bo Anglija umaknila skoro vse svoje čete iz severne Kitajske. Odslej bo imela Anglija samo toliko svojega vojaštva v teh krajih, kolikor ga je potrebno za varstvo angleških posestev. Anglija je dobila pravico imeti tukaj svoje vojaštvo s pogodbo, sklenjeno leta 1901 po znani boksarski vstaji.

Ta svoj korak je Anglija sporočila tudi drugim državam, ki imajo tukaj svoje vojaštvo, tako Japonski in Zed. državam. Anglija ni v ničemer omenila, da je napravila to svoje potezo radi dogovora z Japonsko. V diplomatskih krogih se pa govori, da je Anglija to storila na ljubo Japonski, s katero so se odnosi izboljšali, odkar je sklenila Rusija zavezniško pogodbo z Nemčijo.

Zanimive vesti iz slovenskih naselbin

V Jolietu je umrl Marko Nemanič, star 76 let, doma iz Lokve pri Metliki. V Ameriki je bival 50 let. Tukaj zapušča dva sinova in pet hčera, dva sinova pa v Kaliforniji.

V Grand Junction, Colo. je umrl John Skala, star 72 let, rojen v Podzemlju v Beli Krajini. V Ameriki je živel čez 50 let. Tukaj zapušča ženo in štiri omožene hčere.

V Johnstownu, Pa. je bil pri delu v premovalniški težko poškodovan Martin Logar. Kamen mu je zlomil levo nogo in ga tudi obrzil v prst. Policija je pozneje prišla nekega moškega v gostilni na 81. cesti in Kinsman Rd., ki je imel obvezano roko. Zena ga je spoznala kot svojega napadalca, ta pa trdi, da je nedolžen.

VOJNA SEJA

Danes zvečer ob 7:30 se vrši redna mesečna seja Slovenskega demokratskega kluba v Euclidu. Seja se vrši v Društvenem domu na Recher Ave.

Pratika zastoj

Potniška tvrdka Kollander naznanja, da bo vsak, ki bo poslal denar v stari kraj potom te firme za božične praznike, dobil eno pratiko in stenski kolar zastoj.

Zadušnica

V sredo ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. William Wirant ob priliki 4. obletnice smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Ameriški državljani na Nizozemskem in Belgiji so pozvani domov

Washington, D. C. — Ameriško poslaništvo v Hague, Nizozemska, je razposlalo vsem ameriškim državljanom nujna pisma, da uredijo svoje stvari in da bodo pripravljeni vsak čas zapustiti deželo. Na Nizozemskem je okrog en tisoč Amerikancev. Enak poziv so dobili tudi ameriški državljani v Belgiji. Tudi angleška vlada je pozvala svoje državljane v Belgiji in Nizozemskem, naj se pripravijo za odhod domov.

Potniki, ki pridejo čez mejo na vzhodu pripovedujejo, da Nemčija zbira vojaštvo na nizozemski meji. Zupan mesta Arnhem, ki se nahaja blizu nemške meje, je ukazal meščanom, naj ne hodijo blizu mostu preko Rene, ker je most podminiran in lahko vsak čas zleti v zrak. Mnogo meščanov je že zapustilo mesto.

Poroča se, da se je nizozemska kraljica Viljemina telefoničnim potom posvetovala z belgijskim kraljem Leopoldom radi odgovorov Anglije, Francije in Nemčije na njiju mirovne ponudbe.

Iz Belgije se z gotovostjo trdi, da bo Belgija odprla svojo južno mejo angleškimi in francoskim četam, če bo Nemčija napadla Nizozemsko. Toda Belgija sama ne bo posegla v boj, ampak bo samo branila svoje meje proti Nemčiji.

NI TREBA PUŠKE

Tabor, S. D. — Farmer Jim Koranda je dokazal, da ni ravno puška potrebna, če se hoče imeti fino pečenko na mizi. Nizko nad glavo mu je letela jata divjih gosi. Farmer je pograbil kamen in ga zagnal vanje. Eno je pogodil naravnost v glavo.

PES USTRELIL LOVCA

Jamestown, R. I. — Carl Wester je bil na lovu na zajce. Med lovom je postavil puško na tla in poklical svojega psa. Ta je prišel in po naključju sprožil petelina pri puški. Strel je zadel lovca v nogo.

Napadalca obgrizla

Ko se je vračala neka 27 letna žena iz gledišča v soboto večer domov, jo je napadel neki moški, jo zavlekel na prazen lot na 80. cesti blizu Kinsman Rd. in ji stisnil silo. Žena se je močno borila z napadalcem in ga v boju tudi obrzila v prst. Policija je pozneje prišla nekega moškega v gostilni na 81. cesti in Kinsman Rd., ki je imel obvezano roko. Zena ga je spoznala kot svojega napadalca, ta pa trdi, da je nedolžen.

Važna seja

Danes zvečer ob 7:30 se vrši redna mesečna seja Slovenskega demokratskega kluba v Euclidu. Seja se vrši v Društvenem domu na Recher Ave.

Pratika zastoj

Potniška tvrdka Kollander naznanja, da bo vsak, ki bo poslal denar v stari kraj potom te firme za božične praznike, dobil eno pratiko in stenski kolar zastoj.

Zadušnica

V sredo ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. William Wirant ob priliki 4. obletnice smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Komunist razlaga rdeče nauke

Browder prerokuje, da bo odpravljena vera; vlada bo prevzela industrijo, lastnino in narodno bogastvo; vse politične stranke bodo izginile.

New York. — Earl Browder, generalni tajnik ameriške komunistične stranke, je obrazložil bolj natančno vsebino svojega govora, ki ga je imel nedavno v Bostonu, ko je rekel one dvomljive besede "da je Amerika godna za nagel prehod k socializmu." Browder trdi, da ni govoril o vprašanju, kako bi se doseglo ta prehod, ampak da je hotel samo pokazati ameriškega narodu zaželjeno pot.

Potem je Browder razlagal cilje komunistične stranke. Nasprotno politične stranke, je rekel Browder, bodo izginile na način, kot so izginile v Rusiji po revoluciji. Trinajst jih je ostalo po revoluciji, pa so izginile druga za drugo v boju proti vladi. Vzgojni sistem bo sledil komunističnim idejam in se prilagodil potrebam naroda, je rekel Browder. Vera bo očiščena večinoma vseh sedanjih voditeljev in naukov. Verske ustanove, ki bodo dokazale, da niso v javno breme, bodo ostale. Industrija, narodna ekonomija, lastnina in dobički, bo vse prešlo v vladne roke. Časopisje, ki je tudi velika industrija, ne bo moglo nadaljevati na način kot sedaj.

Anglija in Francija sta se posvetovali s Poljsko glede odgovora na mirovne ponudbe

Paris. — Predno sta Anglija in Francija poslali odgovor na mirovne ponudbe, ki sta jih poslala belgijski kralj in nizozemska kraljica, sta vsebino odgovora predložili začasni poljski vladi. Predsednik poljske republike, Raczkiewicz in njegov kabinet so se vsem strinjali z odgovorom Anglije in Francije. Značilno je, da belgijski kralj in nizozemska kraljica nista poslala mirovne ponudbe na poljsko vlado v Parizu.

Ta korak angleške in francoske vlade ni bil navaden znak vljudnosti, ampak napravljen s posebnim namenom, ki je pokazal, da Anglija in Francija v polnem priznata Poljsko kot svojo zaveznico v diplomatskem odnosu.

Na 9. novembra je poljska vlada v Parizu izdala dekret, v katerem se uradno odstavljajo feldmaršala Smigly-Rydzja od poveljstva. To kaže, da smatra sedanja poljska vlada Smigly-Rydzja kot odgovornega za poraz poljske armade. Vrhovni poveljnik poljskih čet v Franciji je zdaj general Sikorski.

Dalje sedanja poljska vlada dolži maršala Pilsudskija, da je kriv žalostne usode poljske republike in da je imel maršal Pilsudski namen ustvariti na Poljskem vlado po vzorcu nemškega Hitlerja. Vlada Pilsudskija je bila sovražna češko-slovaški vladi in si je s tem sama izkopala svoj grob.

FINA ZGRADBA NEMŠKIH LADIJ DELA SKRBI ZA ANGLIJO IN ZED. DRŽAVE

Washington, D. C. — Nemške bojne ladje, ki danes krožijo po morju in prežijo na bojni plen, delajo nemalo skrbi angleški mornarici, pa tudi Zedinjenim državam. Nemški bojne ladje "Deutschland" in "Admiral Scheer" sta tako zgrajeni, da jima ni kos nobena zavezniška ladja. In poveljstvo ameriške bojne mornarice si beli glavo, kako bi se v slučaju vojne izognila situaciji, v kateri sta danes Anglija in Francija.

Ameriška bojna mornarica

Browder je tudi zatrdil, da so sedanji dogodki v Evropi članstvo v ameriški komunistični stranki pomnožili in da šteje stranka v tem času do 100,000 članov. Delavci, ki delajo za stranko, bodisi na ta ali drug način, dobivajo plačo, ki znaša nekako \$25.00 na teden.

Sedanja poljska vlada pa vidi svojo edino rešitev v tem, če se zveže z Čehi, v vojaških in diplomatskih ozirih in ta zveza naj bi oba naroda privedla do kake vrste federacije. Tozadevno se že vrše posvetovalna med Čehi in Poljaki.

London, 13. nov. — Angleške bojne ladje so danes potopile dve nemški tovorni ladji, angleška letala so pa potopila nemško podmornico in pregnala nemška letala, ki so napadla Shetland otočje. Bojne ladje so vzele na krov nemško tovorno, predno so potopile tovorna parnika Mecklenburg in Parana.

Bivši bootlegger ubijalec

Angelo Porrello, eden izmed znanih bratov, ki so zabogatel v času prohibicije s sladkorjem, za katerega so si z nasiljem priborili monopol, je v soboto ustrelil Josepha Smeraldi, starega 32 let. Sprva je Porrello trdil, da je prišel Smeraldi k njemu v trgovino, 2016 Woodland Ave. in zahteval denar. Misli je, da ima Smeraldi orožje. Potegnil je samokres in ga ustrelil. Policija je pa silila vanj toliko časa, da je izpovedal, da gre za staro sovraštvo in pa prevarantstvo pri kuhi žganja leta 1937.

John Ulčakar bolan

Poznani John Ulčakar je zbolel in se nahaja doma pod zdravniško oskrbo, na 5472 Lake Court. Prijatelji ga lahko obiščejo. Želimo mu, da bi kmalu okrevalec.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Mays

"Kajti če Winnetou in njegovemu tovarišu ni uspelo, da bi se jim izmuznila čez Rio Grande, tudi Apači ne morejo vedeti, da so Komanči že tako blizu. Iznenadili jih bodo torej še vkljub temu."

"Hm —! Ni čisto slaba, ta vaša misel! Pa za Winnetoua se le bojim. Če so se zbrali ob Elm Creeku, če torej niso več raztreseni po planoti, jim bo težko ušel."

"Ga pač čaka huda smrt, če ga primejo?"

"Najstrašnejša! Ne bodo ga koj ubili ali pa morebiti mučili, dokler so na bojnem pohodu. Winnetou ujet — to bi bil za Komanče dogodek, ki bi ga morali najslavneje, to je, kar moč krvavo obhajati. Spravili bi ga v varstvo močne straže domov v svojo vas. Tam bi ga redili in pitali, da bi bil močen in krepek. Vsako željo bi mu izpolnili, le svobode bi mu ne dali. Motite se pa, če mislite, da bi ga pitali iz same ljubezni! O ne! Ujetnik, ki je obsojen na kol, mora biti močen in zdrav, da čim dalje prenaša muke. Kajti povem vam Winnetou bi moral na kolu umreti, pa ne v eni uri, ne v enem dnevu. S pravo znanstveno previdnostjo bi ga mučili in mrevnarili, dnevi bi minili, preden bi umrl. Taka smrt se spodobila za velikega poglavarja in junaka, kakršen je Winnetou. Prepričan sem, da bi med vsemi temi mukami niti trenil ne, le svoje rabeljne bi zasramoval in se jim smejal."

Res se bojim za njega in življenje bi tvegaj, da bi ga rešil. Upam pa, da ga še nimajo in da ga tudi nikdar ne bodo imeli. Komančam je Winnetou že še kos."

"Zakaj pa ste krenili proti jugu?" je vprašal Lange.

"Ker bi rad obiskal svojega prijatelja, ki ima ob Elm Creeku farmo. Južno odtod leži. Morebiti zvemo od njega, kako je na meji. In tudi prenočili bomo pri njem."

"Nas bo vzel pod streho?"

"Čisto samo po sebi umljivo! Saj sem dejal, da je moj dober prijatelj! Ranchero je, farmer bi rekli v severnih državah, veleposestnik. Mehikanec je in čisto kraven španec po rodu. Enega njegovih dedov so nekoč in neke naredili za viteza, zato si tudi sam še daje ponosni naslov caballero, vitez. In svojemu ranchu — posestvu — je dal doneče ime estancia del caballero. Ime pa mu je senor Atanasio."

Old Deathovo razlaganje nam je poživilo lene ude. K vitezu smo šli v goste —. Vsekakor redka prilika v tej žalostni deželi!

Poganjali smo konje. Pa ni mnogo pomagalo. Do kolen se jim je ugrezalo v pesek.

K sreči pa smo najhujše že prestali. Peska je bilo kmalu vse manj in ob štirih so nas pozdravili prvi sopi zelene trave. Sopi so se strnili v ploskve in te v travnike. Bil smo na preriji.

Hlapci na konjih — vaquero jim pravi španec, kar je isto kakor cowboy na farmah severnih držav — so pasli številne črede konj, govede in drobnice. Naši konji so oživel, sami so stopili hitreje. Zagledali smo drevje, Zidovje se je zabelilo med zelenjem.

"Tamle je estancia del caballero," je pravil Old Death. "Čisto posebna stavba. Prava trdnjava je. Kar je tudi potrebno v teh nevarnih in nemirnih krajih."

Pojezdili smo bliže. "Za dva moza visok zid smo zagledali, globok, trenutno suh obrambni jarek ga je obdajal. Most je peljal čez njega k visokim, močnim vratom. Za zidom se je dvigala kubična stavba v dveh nadstropjih. Vsako višje nadstropje je odstopalo od roba nižjega za nekaj korakov,

krog vsakega nalstopja je potekala galerija, pokrita z belo plateno streho. Zidovje je bilo pobeljeno, tudi platno je bilo belo. Stavba, ležeča v žarkem soncu, je bila daleč vidna. Oken in vrat ni bilo nikjer. Šele ko smo obstali pred jarkom, smo opazili strelne linam podobne odprtine, ki so menda služile za okna.

"Lepa palača!" se je režal Old Death. "Prava trdnjava! Čudili se bode, ko jo bode videli od znotraj! Rad bi videl indijanskega poglavarja, ki bi si domišljeval, da bo trdnjavo zavzel!"

Pojezdili smo čez most in k vratom.

Zvonec je visel ob vratih, velik ko buča. Old Death je potegnil za vrv. Zazvonilo je, da se je gotovo pol ure daleč čulo.

Pod zvoncec je bila v vratih linica. V njej se je na Old Deathovo zvonenje pojavil zakrivljen indijanski nos in dvojje debelih ustnic. Nekdo je po španško vprašal:

"Kdo je?"

"Prijatelj!" je odgovoril Old Death. "Ali je senor caballero doma?"

Nos in usta sta izginila, dvojje črnih oči se je zableščalo v linici in glas je povedal:

"Kako veselje! Senor Death! Vam bom seveda koj odprl! Priidite, senores! Nemudoma vas prijavim."

Zapah je zaropotal, vrata so se odprla, pojezdili smo na dvorišče. Vrata je bil indijanec, debel in rejen, ves v belo oblečen, eden izmed takozvanih Indios fideles, pokristjanjenih Indijancev, ki so se sprijaznili s civilizacijo. Zaprl je za nami vrata, se globoko priklonil, dostojanstveno stopil po dvorišču in potegnil za vrv, ki je visela ob golem zidu poslopja.

"Pojdimo!" je pravil Old Death. "Casa imamo še dovolj, preden nas senor caballero sprejme. Poglejmo si stavbo!"

Poslopje je stalo na širokem dvorišču, poraščenem s travo. Jezdili smo okrog obsežne kubične stavbe, pa nismo videli druga ko golo, belo zidovje, nikjer nobenih vrat in ne oken. Le strelne line so zijale v stenah.

Res čudili smo se. Lange je vprašal:

"Kako pa se pride v hišo, če ni nobenih vrat?"

"Bodete takoj videli!" je pravil Old Death.

Čez ograjo galerije v prvem nadstropju se je nagnil človek. Ko nas je zagledal, je koj izginil. Ozke, lestvi podobne stopnice so se pomolile z galerije. Zlezli smo po njih.

Pa zmotili smo se, ko smo mislili, da bodo vsaj v prvem nadstropju vrata. Spet sam gol zid!

Na galeriji drugega nadstropja je spet stal človek in nam pomolil stopnice v prvo nadstropje. Zlezli smo še za nadstropje višje. In nazadnje smo stali na "strehi" hiše, na ravni ploščadi, pokriti s cinkovo pločevino. Sredi ploščadi je bila štrikotna luknja in v njej so bile stopnice.

"Tako so zidali že pred sto leti Indijanci v južnih državah svoje pueble," je razlagal Old Death. "Nihče ne more na dvorišče. In če se tudi kedaj sovražniku posrečilo, da preleze obzidje, — stoji pred stavbo, ki ni nobenih vrat. In gorje Indijancem, ki bi poskusili priti na galerijo! Senor Atanasio ima krog dvajset vaquero in peonov — služabnikov —, ki so vsi dobro oboroženi. Skozi strelne linice dosežejo vsakega napadalca, sami pa so popolnoma varni. Sto Indijancev bi padlo, preden bi prvi prišel čez zid in na dvorišče. Na galerijo pa vobče ni mogoče priti. Senor caballero je že marsikatero obleganje srečno prestal in marsikateri napad zmagovito odbil."

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Ko sem stal pred to sliko, sem se živo spominjal kako je bilo takrat, ko je tedanji ljubljanski škof, dr. A. B. Jeglič, vabil Slovence, da se pridružijo temu slovesnemu romanju, ki je bilo tedaj prvo in dosedaj edino te vrste. Z veseljem in velikim zanimanjem smo čitali njegovo vabilo, gledali pripravne in zrl tisti romarski vlak, ki je brzel mimo nas po južni železnici. Oh, kako so srečnil, smo dejali, ko smo gledali za odhajajočim vlakom.

O tem romanju, ki je bil zgodovinski pojav našega naroda, ter je dvignil več zanimanja kot pa vsa druga romanja, bodisi v Rim ali pa Lurd, sem tedaj razmišljal tudi jaz, ki ne vem kaj bi dal, da bi se jim pridružil. Fantastično sem razmišljal, kako bi dobil denar, kako ga zaslužil, kdo posodil. Pa vse je bila pač le želja, ki je bila kot prazna pena, brez vsakega upanja.

Iz naše preserske župnije se je udeležil tega romanja samo eden in sicer Janez Suhadolnik, po domače Mežnarjev, kateremu smo radi njegove na samoti stoječe hišice in njegovega bogoljubnega življenja rekli "Puščavnik." Samo on se je odzval temu vabilu, da skupno z romarji poroma v Sveto deželo. Preserje, ki ima v raznih vaseh široke župnije dosti prav bogatih posestnikov ter so imeli nekateri pod palec lepe tisočake; toda se ni razen Janeza nihče odzval. Škoda denarja in pa tudi časa ni zdaj na jesen. Tako so modrovali in odklonili. Prav kakor tisti povabljeni v Evangeliju. Štiri leta pozneje so pa šli tisočaki in čas: Vse je vojna vzela!

Janez je bil pa čisto drugač-

nih misli, dasi ni bil noben posestnik in nikakršen bogataš, pa je to povabilo kar takoj sprejel. V svojih mladih letih je kot čevljar pridno delal in štedil, da si je potem kupil na zapadni strani Preserja, neka med Kamnikom in Preserjem, skoro pust kos zemlje, kjer je bilo več kamenja kot pa zemlje in tega kosa se je potem Janez lotil, ter ga spremenil v lep vrtič. Z trudom in znojem je kopal kamenje, vozil in nosil zemljo odkoder je pač mogel in je bilo mogoče. Potem si je postavil pa hišico; kajpada, tudi sam. Ko je kopal med kamenjem, da si našel pravi klet pod hišico, pa najde studenec, ki je bil za ondočno okolico, ki je že kraška, prav izreden pojav. Tako je Janez, ki je vedno pridno delal pa hranil, pri tem pa gotovo vsako jutro premeril kake četrte ure dolgo pot do župne cerkve sv. Vidla, kjer je bil pri sv. maši. Ko je prišlo škofovo vabilo za v Sveto deželo, je Janez rekel: Če je božja volja pa grem.

Večkrat sem Janeza obiskal in se divil njegovi skromnosti. Prvo nedeljo potem ko se je vrnil iz Svete dežele, sem jo ubral takoj po krščanskem nauku k Janezu, mu čestital ter mu stavil ducate vprašanj: Kako je v Sveto deželo, kako je bilo na potovanju, kaj je videl, itd. In Janez dobričina, da mi postreže, prinese prgišče suhih hrušk in krljčev; to je bil njegov pridelok, pa me s tem pogosti, nato je pa pričel praviti: Kako je bilo v Jeruzalemu, v Betlehemu, Nazaretu ter po drugih krajih; za nameček mi je pa dal podobico iz Betlehema, ter par vršičkov ciprese iz Olske gore. Noč me je dohitela pri

tem vasovanju, ko sem poslušal Janeza ter ga blagoroval za tako srečo.

Ko sem gledal sliko slovenskih romarjev, sem na sliki brž poiskal Janeza ter ga uzrl med romarji, ko z blaženim nasmehljajem zre, kot bi mi hotel reči: Vidiš, zdaj so se pa tudi tebi izpolnile tvoje želje in si videl Jeruzalem, o katerem si me toliko povpraševal. Ali ni res lepo tukaj? Častno je Janez zastopal presersko župnijo na tem romanju in boljšega zastopnika kot je bil on, Preserje ni moglo dati. Janez pa zato ni bil ni enkrat lačen, ko je potrošil denar za to romanje. Nad 90 let je čil in zdrav dočkal, potem ga je pa Bog poklical v nebeški Jeruzalem in ljudje so rekli: Če Janez puščavnik ni svetnik, potem ne bo noben iz Preserja. Njegova z trudom zgrajena hišica je po njegovi smrti pogorela, ker nihče menda ni bil vreden, da bi živel tam, kjer je molil Janez; studenec pa, ki ga je on našel, je po tem požaru prenehal, ker je bil pač le Janezu namenjen.

Tako sem Janeza, mojega starega znanca srečal na sliki v gostišču sv. Družine, ter se ga z hvaležnostjo v srcu spominjal, ko mi je ves srecen pripovedoval o Sveti deželi, ter me še bolj navdušil zanjo. (Janez Suhadolnik je bil stric dobro poznane Frank Suhadolnika, ki ima v Clevelandu trgovino z čevlji.)

Tisti večer sem še enkrat stopil na streho gostišča, ter kakor prvi večer, zrl na Jeruzalem, da si ga tudi v nočni veličini vtisnem v srce, potem pa sem uredil stvari za odhod. Rano zjutraj pa sem se poslovil v cerkvi Božjega groba, takoj po zajtrku pa sem se z dr. Aleksičem odpeljal z avtobusom proti Galileji, domovini Gospodovi ter domovini apostolov. Težko je bilo se posloviti od tega najbolj imenitnega mesta

kar sem jih jaz še videl, le misel, da grem še k Genezareškemu jezeru, da bom videl Kano in da si bom ogledal še Nazaret, mi je nekako ublažila slovo od Jeruzalema. Predno je avtobus dospel do točke, kjer Jeruzalem izgine izpred oči, mi pravi dr. Aleksič: "Zdaj si ga nazadnje ogledajte!" Ozrem se še enkrat, potem pa: Z Bogom, Jeruzalem! ...

Na poti v Galilejo — Genezareško jezero — V Kafarnamu — Na gori blagov — Na bregu Genezareškega jezera — V Kani galilejski.

Avtobus je drvel po lepi gladki cesti proti severu; med potjo pa sem zrl skozi okno ter gledal zanimivo okolico. Dr. Aleksič, kateremu so bili kraji že znani, mi je razkazoval ter razlagal pomen in znamenitost krajev, ki so važni nekateri iz Starega, drugi zopet iz Novega zakona. Tak važen kraj je Tell el Ful, nekdanja svetopisemska Gabaa, domovina in prestolnica prvega izraelskega kralja Savla. Ko se peljemo nekaj časa, mi dr. Aleksič pokaže malo vas El Bire, kjer sta po izročilu prebrazena Devica Marija in sv. Jožef pogrešila dvanajst-letnega Jezusa, ki je ostal v templju.

Ko mi dr. Aleksič razkazuje iz avtobusa še razne druge kraje, mi pokaže kraj, kjer so razbojniki napadli nekega angleškega škofa ter ga oropali. Pri tem, ko sem gledal oni kraj, me je malo zaskrbelo; kaj če se tudi meni pripeti kaj enakega? Zelo neprijetno bi bilo, če bi tudi mene obrali tu v Palestini. Pa sem se kar kmalu pomiril z mislijo: Bo že Bog pomagal, da tudi jaz ne padem v roke razbojnikov. Sicer pa dandanes človek ni skoro nikjer več varen pred roparji, ki niso samo v Palestini, pač pa jih je dosti tudi v bogati in kulturni Ameriki. Sredi dneva ti stopi v banko ali trgovino moderen razbojnik, ti nastavi samokres, potem pa sledi kratko pokljev: Roke kvišku!, pa te obere. Torej ni dosti razlike med palestinskimi razbojniki, ki se še skrivajo po skalnih jamah, potem pa med ameriški banditi, ki hodijo po cesti kakor "gentleman", dokler ne najdejo primerne kraja za plen.

Avtobus zapusti gorato in kamenito Judejo ter pridemo v Samarijo, nato v Nablus, za katerim se v ozadju dviga gora Garizim. Na to goro je Samarijanka pri Jakobovem studencu v pogovoru z Jezusom pokazala rekoč: "Naši očetje so molili na tej gori, a vi pravite, da je v Jeruzalemu kraj, kjer ga je treba moliti." Jezus ji pravi: "Žena, veruj mi, da pride ura, ko ne boste Očeta molili ne na tej gori ne v Jeruzalemu. Pride ura in je že zdaj, ko bodo pravi molilci Očeta, molili v duhu in resnici."

Nekako sredi pota med Nablusom in Ezdrelonsko planjavo mi dr. Aleksič pokaže kraj, kjer so nekoč pasli črede svojega očeta, sinovi očaka Jakoba, h katerim je poslal svojega ljubljence, nedolžnega Jožefa, da malo pogleda za brati, kako kaj pasejo. Tu so pa bratje sklenili zaroto zoper svojega brata, ga najprvo vrgli v star vodnjak, ko so pa prišli mimo egiptovski trgovci, so se bratje le premislili, ter jim prodali nedolžnega Jožefa in ti so ga potem odvedli s seboj v Egipt, kjer se je pa Jožef povzpел do najvišje časti.

(Dalje prihodnjič)

IZ DOMOVINE

—Z motorjem pod 6,000 kilogramov gramoza. Razburljiva in huda prometna nesreča se je pripetila na banovinski cesti med Poljčanami in Studenicami. Po cesti je peljal tovorni

avto, naložen s 6,000 kilogramov gramoza. Avto je bil last avto-prevoznika Berdana iz Studencev pri Mariboru, šofiral pa ga je Mirko Glinik iz Studencev. Avto se je peljal z normalno zmerno brzino. V Spodnjih Poljčanah je po vaški poti na banovinsko cesto pridrvel na motorju 20-letni Jožef Majhenič ter se v trenutku znašel pod tovornim avtomobilom, katerega se zaradi prevelike brzine, ni mogel izogniti. Zaletel se je naravnost v avto ter padel pred njim na cesto. Šofer avtomobila je nategnil vse zavore, vendar se težko vozilo ni moglo ustaviti na mestu, pač pa je zdrsnilo s ceste v bližnjo koruzno njivo. Na tleh ležeči Majhenič se je z duhaprisotnostjo rešil gotove smrti. Prijel se je z obema rokama z vso silo za sprednji odbijač ter se tako obvaroval, da ga kolesa niso stisnila, da je dobil desno nogo pod sprednje levo kolo, ki mu je zdrobilo koleno. Majheniča so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

—Otrok—živa baklja. Strašne smrti je umrl petletno dekletce v mariborski bolnišnici. Mala Anica Ornik iz Bistrice je prišla v svinsko kuhinjo, v kateri je pod kotlom gorelo, vrata ognjišča pa so bila odrt. Dekletce je prišlo približno kotla, plamen je siknil skozi vrata ter ji zažgal obleko. Preplašen je otrok pobegnil na dvorišče ter dirjal na okrog, tako da so se plameni zaradi tega še bolj razpihali. Vsa obleka ji je bila v plamenih, ko so prihiteli ljudje na pomoč ter ji goreče cunjce strgali s telesa. Bila je takoj prepeljana v mariborsko bolnišnico, kjer pa ji niso mogli več pomagati ter je revica na posledični kmalu umrla.

—S kosami so ju napadli. V Marija gradcu nad Laškem so neznanici napadli 24-letnega delavca Terška Franca in 25-letnega posestniškega sina Črepiška Mihaela iz Laškega. V noči so planili nanju in ju pretepli s kosami. Črepišek je dobil globoke rane na desni roki in na vratu ter glavi, Teršek pa po levem kožu in levi roki. Oba so pripeljali v celjsko bolnišnico. Zadevo preiskujejo orožniki, ki so krivcem na sledu.

—Uho mu je odgriznil. Kovčak Steva Trenk v Subotici se je spril z nekim 73-letnim kmetom. Iz prepira se je rodil pretep, v katerem pa je starec pokazal nenavadno moč in spretnost. To je Trenka, ki mu je že slaba predla, tako razjezilo, da je starcu odgriznil uho. Starca so prepeljali v bolnišnico. Trenka pa zaprl.

MALI OGLASI

V najem

se odda stanovanje obstoječe iz 6 sob (3 zgoraj in 3 spodaj) kopalnica in furnez na 1084 E. 64th St. in vogal Glass Ave. Vprašajte na 1164 Norwood Rd. zadaj. (267)

Naprodaj

je beauty shoppe, kompletno opremljen, z dobrim prometom. Se prodaja radi odhoda iz mesta. Vprašajte na 6724 St. Clair Ave., ali pokličite Henderson 4181. (267)

Odda se

spremljena spalna soba; toplota in kopalnica. Poizve se na 918 E. 76th St. (267)

V najem

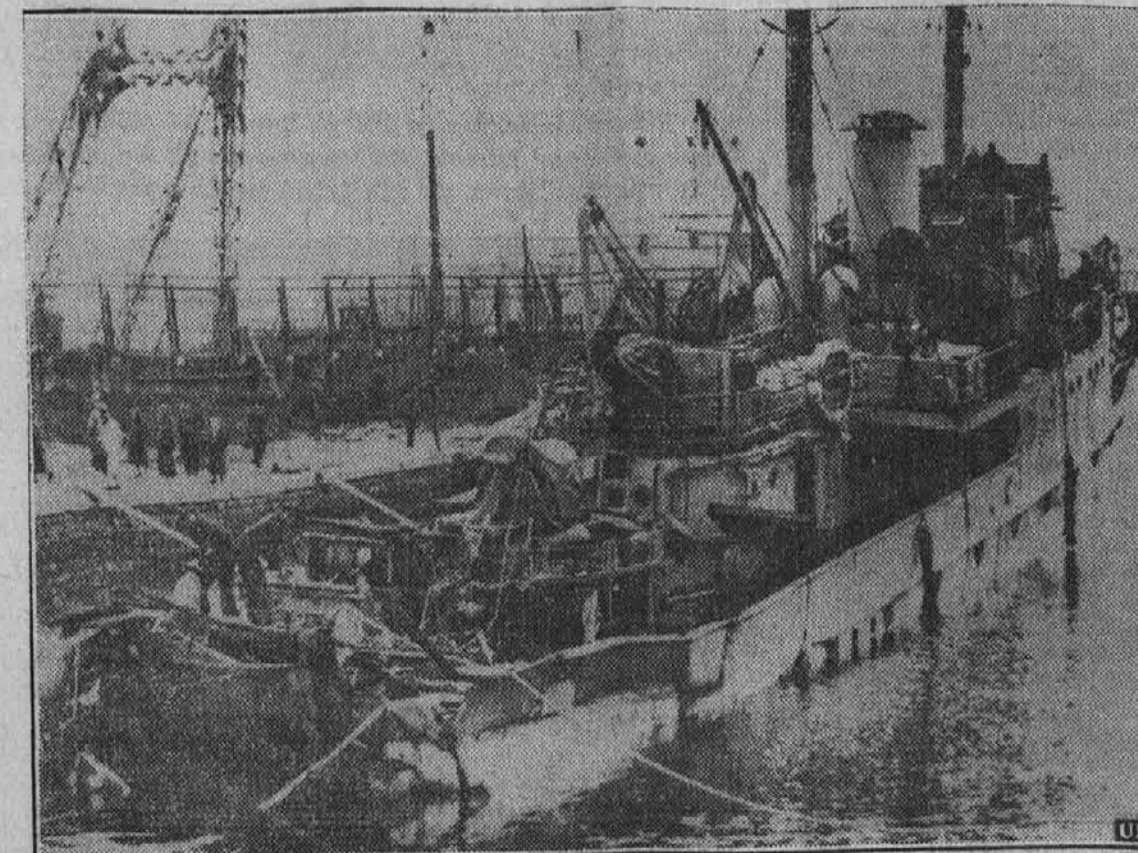
se dajo 3 sobe; kopalnice in garaža. Vpraša se na 6424 Spilker Ave. (267)

Domača debela repa

za ribati, se dobi pri Matt Mavko, Dock Rd., Madison, Ohio. Če pišete karto, vam pripelje mo na dom. Dobi se tudi pri Frank Znidarsiču, 724 E. 157 St. (265)

Newyorški državni pravdnik Thomas Dewey je kupil hišo v bližini Rooseveltovega posestva. Mnogo se govori, da bo Dewey predsedniški kandidat republikanske stranke drugo leto.

Nizozemski parnik je v bližini domače obale zašel na plavajočo mino, ki je ladjo močno poškodovala. Dva mornarja sta bila ubita, tri pogrešajo in pet jih je bilo težko ranjenih.

Za čast in poštenje

(ROMAN)

"Vse je prišlo na dan!" To je bila njena prva misel. Kaj družega ni moglo pripeljati Martiala v grad.

Skoro se je že odločila, da bo odgovorila, da je ni doma ali pa da je bolna; toda pamet ji je narekovala, da se po nepotrebnem razburja, in da je na vsak način bolje, če se zadeva takoj reši, kot da bi živela v takem strahu.

"Povejte markizu, da pridem k njemu v nekaj trenutkih," je naročila.

Potrebovala je nekaj minut samote, da uredi svoje obnašanje in da premaga nervozno trenenje. Zgledala je kot bilka v viharju.

Ko je korakala po velikih stopnicah, si ni mogla kaj, da ne bi rekla:

"Navzočnost Martiala v gradu mi je neumljiva."

In v resnici je bil obisk nekaj izrednega; saj se je tudi Martial precej časa obotavljal, predno se je odločil za ta korak.

Prišel je, da dobi razne uradne dokumente in listine, ki so bile potrebne, da spravi zadevo barona Escrovala v popolni red.

Ti dokumenti so bili prepriščeni markizu Courtornieu, potem ko je bil baron obsojen. In ker je markiz postal blazen, jih sedaj seveda ni mogel zahtevati od njega. Martial je bil prisiljen apelirati na hčer za dovoljenje, da poišče listine barona Escrovala.

Pozor

Pošta gre še vedno v Jugoslavijo in Italijo. Cene dinarjev in lir so sledeče:

100 dinarjev.....	\$ 2.50
200 dinarjev.....	5.00
500 dinarjev.....	11.50
1,000 dinarjev.....	22.00

100 lir.....	\$ 6.00
200 lir.....	11.75
500 lir.....	28.50

Vsaka pošiljatev je garantirana po

MIHALJEVIČ BROS. CO.
6031 St. Clair Ave.

Še se dobi prve vrste
GROZDJE MOŠT!
in sodi po nizki ceni

TED MANDEL
20171 Nicholas Ave.
vokal E. 200th St.
Tel. KENmore 3445

MAR-KET COAL CO.

1261 Marquette Rd. ENdicott 1588
FIN PREMOK!
Točna postrežba!
Frank J. Climperman
A. M. Klemencic, Sec'y

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

MAYTAG PRALNI STROJ

Iluminasti čeber; po
znižanih cenah.
Prenovljene Maytag
pralne stroje dobi-
te od \$29.95 naprej.

NORWOOD APPLIANCE and FURNITURE

6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th St.

Prejšnjega jutra je Martial govoril:

"Kraljevo pismo za barona izročim Marie-Anne, potem pa grem v grad Courtornieu."

V Borderie je prišel vesel in zadovoljen z najboljšim upanjem v srcu. Gorjel Marie-Anne je bila mrtva.

Nihče ni nikdar dognal, kako strašen udarec je bil to za Martiala. Njegova vest mu je pripovedovala, da je bil tudi on deloma kriv.

Kajti v resnici je bil on, ki je izkoristil svoj vpliv in povzročil aretiracijo Maurica v Turinu.

Toda dasi je bil zmožen najzlobnejšega zločina, kadar se je šlo za njegovo ljubezen, pa je bil v mnogih ozirih plemenit in velikodušen.

Marie-Anne je bila mrtva. Sedaj bi lahko preklical vse do brote, ki jih je dosedaj delil radi Marie-Anne. In ko sta ga Jean in Maurice nesramno napadla, se je maščeval s tem, da je postal še bolj velikodušen. Ko je zapustil Borderie, je bil blede kot duh. Njegove ustnice so bile še vedno mrzle od poljuba, ki ga je pritisnil na čelo mrtve Marie-Anne. Rekel je sam sebi:

"Radi nje grem v Courtornieu. V njen spomin mora biti baron rešen."

Skoro tresel se je, ko so ga strežnika peljali v modro sprejemno sobo. Dobro se je spominjal te sobe. Tu ga je Blanche navadno sprejemala v preteklih dnevih, ko je njegova ljubezen omahovala med Blanche in med Marie-Anne.

Koliko prijetnih ur sta tu preživela! Zdelo se mu je, da zopet vidi Blanche tako kot je bila tedaj, živahno, žarečo polno mladosti, veselja in smeha. Bila je v resnici ljubeznjiva tedaj.

In v tem trenutku je stopila v sobo Blanche. Bila je videti tako utrujena in žalostna, da jo je komaj spoznal. Njegovo srce je bilo ganjeno.

"Koliko si mogla trpeti, Blanche," šepeta in se komaj zaveda, kaj je rekel.

Blanche je takoj ugenila, da Martial ne ve ničesar o njenem zločinu. Opazila je njegovo ganutje in je takoj dognala, da ima od tega lahko dobiček.

"Neprestano premišljujem in obžalujem, da vam nisem mogla ugajati," reče z boleznim glasom. "Tolažbe za mene ni več."

S tem se je dotaknila ranljive točke v srcu slehernega moškega.

Kajti noben mož, ki ni tako skeptičen, tako mrzel, da ne bi bil vesel, ko dožene, da ženska umira radi njega.

"Ali je mogoče, da mi odpustiš?" zajecjla Martial.

Zvita očarljivka obrne svoj obraz proč, da Martial ne bi bral v njenih očeh slabosti, katere se je sramovala. Bil je to jako prepričevalen odgovor.

Toda Martial ni več govoril o tem. Povedal je, po kaj je prišel in kar je Blanche tudi privolila, nakar reče Martial:

"Ker mi nisi prepovedala, Blanche, se vrnem — jutri."

Martial je nato odjezdil proti Montaignacu. Bil je zelo zaposlen v svojih mislih.

"V resnici me ljubi," premišljuje spotoma; "ta bledest, ta slabost ni bila umetna. Ubogo dekle! Sicer je pa končno vendarle moja žena. Vzrok, ki je vplival na mene, da sem prekinil razmerje z njo, ne obstoji več, markiza Courtornieu pa lahko

smatramo že mrtvega."

Skoro vsi prebivalci Sairmesa so bili zbrani na glavnem trgu, ko je jezdit Martial mimo. Pravkar so slišali o umoru Marie-Anne, in župnik se je nahajal pri mirovnem sodniku, kateremu je pripovedoval o okoliščinah zastrupljenja.

Po daljšem zaslišanju je bil izdan sledeči pravdorek: "Neki možki, znan pod imenom Chupin, notoričen pade svojih zločinov, je prišel v hišo Marie-Anne Lacheneur, in ko se je slednja odstranila iz hiše, je primešal strup v njeno juho."

Poročilo je imelo še sledečo pripombo: "Omenjeni Chupin je bil pozneje sam umorjen, kmalu po zločinu, po nekem Balstainu, katerega bivališče je pa neznano."

Toda vsa ta zgodba ni vzbudila toliko zanimanja pri ljudeh kot pa obiski Martiala pri Blanche.

Kmalu se je začelo govoriti, da sta se markiz in markiza Sairmeuse pobotala, in v nekaj tednih sta odpotovala v Pariz, kjer sta se nameravala stalno naseliti. In par dni po njunem odhodu je sklenil starejši Chupinov fant, da se tudi on preseli v glavno mesto.

Nekateri njegovi znanci so ga hoteli pregovoriti, da ostane v vasi, rekoč, da bo v Parizu lakote umrl.

"Neumnost!" odvrne z veliko gotovostjo. "Meni se prav zdi, da mi v Parizu ne bo ničesar manjkalo."

Devetinsitirideseto poglavje

Cas polagoma zaceli vse rane, in ni preteklo še eno leto, pa že skoro ni bilo dobiti sledu o strašnih viharjih, ki so razpalili strasti v sicer mirni dolini Oiselle.

Ostale so le še legende o vseh teh strahovitih dogodkih.

Na Reche je veter majal zgo-rele ruševine.

Na pokopališču se je nahajal nagrobni spomenik, ki je nosil sledeči napis:

"Marie-Anne Lacheneur, umrla v starosti dvajsetih let. Molite za njo!"

Le starejši kmetje in vaški politikanti so se spominjali strašnega dogodka. Včasih so ob dol-gih zimskih večerih, ko so kar-tali v gostilni, odložili karte in se resno pomenkovali o dogod-kih preteklih let.

Nikdar niso pozabili omeniti vseh igralcev tej drami v Montaignacu. Zmagovalci kot pre-magani so bili očitno zasledo-vani od enako grenke usode!

Poglejmo na listo, ki jo je na-pisala usoda:

Med ujetniki, ki jih je za-jela Nemčija na Poljskem, je tudi ta žena, ki se je bo-rila pri obrambi Varšave ob strani moških.

Lacheneur, obglavljen.

Chanlouineau, ustreljen.

Marie-Anne, zastrupljena.

Chupin, izdajalec, umorjen.

Markiz Courtornieu je sicer

še živel, toda smrt bi bila usmi-ljenje, če bi ga dosegla, v prime-ru z življenjem, ki ga je imel. Odkar je hči odpotovala v Pa-ritz, sta skrbela zanj dva služab-nika, ki se nista dosti brigala za gospoda. Kadar sta hotela iti ven, tedaj sta ga enostavno zapr-la ne v njegovo sobo, pač pa v klet, da se ne bi slišalo njegovo divjanje in preklinjanje.

In če so ljudje mislili, da bo vojvoda Sairmeuse izbežnil usodi, ki je dosegla ostale, so se mo-gli. Ni trajalo dolgo, ko je pro-kletstvo zadelo tudi starega voj-vodo.

Nekega lepega jutra v decem-bru je vojvoda zapustil svoj grad, da se udeleži pogona na volkove v soseski.

Zvečer se je vrnil njegov konj,

ves upehan, pokrit s penami in brez jezdeca.

Kaj se je zgodilo z gospodar-jem?

Tako so vpeljali preiskavo. Vso noč je taval dvajset mož z bakljami v rokah po šumah ter klicali na ves glas po gospodar-ju.

Minilo je pet dni in so iska-nje za zginulim vojvodo že opu-stili, ko pride nekega jutra mlad pastir v grad, ki je povedal, da je odkril v globočini prepada kr-vavo in razbito truplo vojvode Sairmeuse.

Neumljivo se je zdelo ljudem, da bi tako izurjen jelec se mogel ponesrečiti. Kaj če se je pri-letil umor?

Prihodnji teden je Jean La-cheneur zapustil okolico.

Obnašanje tega čudnega moža je bila izredno. Ko je umrla Ma-rie-Anne je sprva zavrnil njeno dedščino.

"Jaz ne želim ničesar, kar je

dobila od Chanlouineau," je go-voril povsod in tako žalil spo-min svoje sestre, kot jo je sra-motil, dokler je bila še živa.

Toda kmalu potem je naen-krat spremenil svoje mnenje.

Ne samo, da je sprejel pose-stvo, pač pa se mu silno mudilo, da pridejo vse tozadevne listine

v red. Neprestano se je opravi-čeval; kdor mu je hotel verjeti, mu je pripovedoval, da njega po-sestvo dosti ne briga, pač pa se je podal željam svoje umrle se-stre. Izjavil je, da za sebe ne bo porabil niti enega franka.

(Dalje prihodnjič.)

Trije člani nemške zveze "Silvershirts," ki so bili v Chicagu obtoženi, da so razbijali okna židovskim trgovinam in pisali grozilna pisma njih lastnikom. Od leve so: dr. Homer Maerz, Joseph Schimpf in George Heffner.

Zuželka, ki je napravila mnogo škode v južni Kaliforniji. Razume se, da jo vidite na sliki v povečani obliki.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOZENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 135

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$7,000,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM in NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošten in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina v vsakim dnev narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNISKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materijal vдов in sirot. Če se nisi član ali članica te močene in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče k K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadatajoča k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Poljski Nemci, ki se morajo javiti k vojaški službi v nemški armadi. Če bi bila zmagala Poljska, bi šli v poljsko armado.

Robert McDaniels in Kelvin Baxter, ki sta bila z letalom v zraku nad Muncie, Ind. neprestano 22 dni, ali 535 ur in 49 minut. Slikana sta bila takoj, ko sta pristala na tleh.

Bivši angleški mornariški minister, Lord Cooper, ki je resigniral v protest paktu v Monakovem, je prišel s svojo ženo v Zed. države, kjer bo imel več predavanj.